
Wash me throughly

G.F.Handel (1685 - 1759)

Επίπεδο Δυσκολίας 2

Κλασικό

Ο στίχος του σύντομου αυτού ύμνου προέρχεται από τον Ψαλμό 51 (Miserere) της Π. Διαθήκης. Πρόκειται για τον τελικό ψαλμό που ακούγεται τη Μεγάλη Τετάρτη και τη Μεγάλη Παρασκευή στην Εκκλησία της Αγγλίας. Η γλώσσα είναι Αγγλική.

Ο στίχος

Wash me throughly	Πλύνε με επιμελώς
From my wickedness	από την ανομία μου
And cleanse me	και καθάρισέ με
Cleanse me from my sin	από την αμαρτία μου

Η διδασκαλία

Πρόκειται για ένα δίφωνο ύμνο-αντίφωνο για όμοιες φωνές και συνοδεία πληκτροφόρου οργάνου (πιάνο – όργανο ή αρμόνιο).

Η φωνή της άλτο διασταυρώνεται διαρκώς με τη σοπράνο και κινείται στην ψηλή της περιοχή, στοιχείο που προϋποθέτει η χορωδία να έχει και στις δύο φωνές παιδιά με την ίδια έκταση των φωνών. Ο μαέστρος μπορεί να αναμείξει τις φωνές των δύο ομάδων για το συγκεκριμένο τραγούδι, ώστε να πετύχει καλύτερη ομοιογένεια ήχου.

Προσοχή χρειάζεται στην καλή εκμάθηση των επιμέρους φωνών στα σημεία διασταύρωσης πριν ο μαέστρος της ενώσει. Επίσης απαραίτητη είναι η χρήση της χορωδιακής αναπνοής για να μη διακόπτεται η ροή των μεγάλων φράσεων. Μια δυσκολία παρουσιάζουν τα σημεία στα οποία οι δύο φωνές καταλήγουν σε ταυτοφωνία (μέτρα 37,57,79) και πρέπει να ενωθούν προετοιμασμένα.

Στα μέτρα 13-14 για τη σοπράνο και 22-23, 68-72 για την άλτο χρειάζεται *cresc.* στην εκτέλεση της κρατημένης νότας για να προβληθεί η αρμονία του έργου και να μην πέσει τονικά η κρατημένη νότα.

Τέλος χρειάζεται προσοχή στην ορθή προφορά της αγγλικής γλώσσας και κυρίως στην καθαρή εκφορά των τελικών συμφώνων των λέξεων και των διφθόγγων (π.χ. η λέξη *wick-ed-ness*, πρώτη συλλαβή προφέρεται γου – ι και όχι γι ή γου, λέξη *my* μα-ι και όχι μα κ.ο.κ.) Το έργο διευθύνεται σε τρεις κινήσεις

Ο συνθέτης

Γερμανός συνθέτης από την Halle που έζησε κατά την ύστερη περίοδο της Μπαρόκ εποχής, σύγχρονος του Μπαχ. Έζησε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του στην Αγγλία και απέκτησε την αγγλική ιθαγένεια το 1726. Συνέθεσε *concerti grossi*, όπερες και ορατόρια. Το πιο διάσημο έργο του είναι το ορατόριο «Μεσσίας». Επηρέασε πολλούς

μεταγενέστερους συνθέτες, μεταξύ των οποίων οι Χάυντν, Μότσαρτ και Μπετόβεν, ενώ το έργο του συνέβαλε στη μετάβαση από τη Μπαρόκ στην Κλασική περίοδο. Οι συνθέσεις του περιλαμβάνουν περίπου 50 όπερες, 23 αγγλικά ορατόρια και πολλές συνθέσεις εκκλησιαστικής μουσικής καθώς και ορχηστρικά έργα.